

der har været nogen Landejendoms-kreditforening, som til at begynde med kun har indtegnet 110 Interessesenter. Her ved denne Kreditforening har der kun meldt sig 110. Ganste vist er Summen her stor, nemlig 6 Millioner, men det kommer jo af, at der her er flere forholdsvis store Panter. Det har ikke meget at sige, om ogsaa et Par Landejendomme eller lignende syntse ned til en Ubethdelighed, hvor der er Tale om flere Tusinde, og en saadan Synken er dog noget, som kun ster ganste undtagelsesvis. Naar man efterter Kreditforeningsberetningerne, ere de Tab, Foreningerne have lidt, forholdsvis ganste ubethdelige, saa jeg tror ikke, at den Sammenligning, som den ærede Lands-tingsmand vilde drage, holder Stil.

Den ærede sidste Taler, den ærede 6te Landstingsmand for 2den Kreds (B. G. C. Jensen), bemærkede, at der er aldeles ikke Tale om, at Lovgivningen skulde sætte sit Stempel derpaa; den satte kun sit Stempel paa, naar den tillod, at umyndiges Midler maatte udlaaes mod saadanne Obligationer, hvorom her ikke er Tale. Deri kan jeg dog ikke give ham Ret. Det forekommer mig, at hvis dette Lovforslag vedtages, saa have Myndighederne sat deres Stempel derpaa og det endogsaa i en ganste anden Grad, end de vilde sætte det blot derved, at den nævnte lille Bestemmelse fandtes — for Resten benyttes den nok ikke videre af Kreditforeningerne, — denne lille Bestemmelse, at saadanne Obligationer maa købes af Overformynderiet, og at altsaa umyndiges Midler maa anbringes i disse Obligationer. Stemplet ligger f. Eks. i Lovforslagets § 1, hvor det hedder, at Indenrigsministeren skal approbere Taksationsreglerne. Stemplet ligger f. Eks. i Bestemmelsen, Litra m., i samme Paragraf, hvor det hedder, at Indenrigsministeren skal stadfæste Balget af 2 Revisorer, og at han skal fastsætte Reglementet for Revisionen. Fremdeles ligger det deri, at Indenrigsministeren skal kunne undersøge Kreditforeningens Forhold, have Ret til at undersøge dem til enhver Tid, ja, endogsaa til helt at standse dens Virksomhed. Hvis dette ikke er at stemple den med Statens Stempel, ved jeg ikke, hvad det betyder. Hvad vilde f. Eks. Obligationsejerne sige, hvis der stete noget rent galt i en saadan Forening. Ja, de vilde sige, at Statsmyndighederne have handlet letvindigt og ikke ført det Tilsyn, de skulde føre. Saadanne og mange andre Indvendinger vilde de fremkomme med. Nej, lad os blot være klare over det, at Staten her griber ind i ikke ringe Grad og derfor kommer til at bære et ikke ringe

Ansvar, hvis det gaar galt i en saadan Kreditforening, ogsaa over for Obligations-ejerne; det kunne vi aldrig frigøre os for. Dermed skal jeg aldeles ikke udtale, at vi af den Grund ikke skulde gaa til en saadan Kreditforening. Og saa ved andre Kreditforeninger findes et saadant Stempel, men ikke der i samme Grad som her. — I Forbigaaende skal jeg udtale min Tilslutning til den sidste ærede Taler, naar han vilde give denne Forening et andet Navn, saaledes at det ikke som til at hedde Kreditforening, og ligeledes Obligationerne et andet Navn, saa at de ikke hed Kreditforeningsobligationer, men rentebærende Beviser eller lignende. Jeg vilde finde nogen Beroligelse deri, at man skilte dette Institut ud og derved viste, at den Laanvirksomhed, som skal udøves i en saadan Kreditforening, er af en noget anden Art end den der findes i andre Kreditforeninger.

Jeg kan ligesom den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Oct. Hansen) finde Affattelsen af § 2 meget utydlig, men hvad jeg navnlig beklager ved § 2, er det sidste Punktum. Jeg stønner ikke, at der til enhver Tid vil være 10 pCt. til Stede i Reservesonden. I sidste Punktum af § 2 staar der udtrykkelig: „Naar den opsparede konstante Kapital er vokset til 500,000 Kr., bortfalder Foreningens Forpligtelse til at have den nævnte Garantifond.“ 500,000 Kr. kan godt være en forsvindende Del af Obligationsgælden. Kreditforeningen kan være vokset til 20—30 Millioner, og en kontant Beholdning af 500,000 Kr. er jo kun en forsvindende Del deraf. Jeg vilde føle mig meget mere beroliget, naar der stod, at Reservesonden til enhver Tid skulde indeholde 10 pCt. af den ublaante Sum. Det vilde for mig være meget mere beroligende end det, som staar her.

Da vi sidst behandlede den Sag, var der ikke megen Stemning for den her i Tinget og heller ikke i Udvalget, men det endte, som allerede den første Taler gjorde opmærksom paa, med en Beretning, i hvis Slutning der siges, at for saa vidt der vises Interesse derfor hos de industridrivende, og for saa vidt man kan fremkomme med Taksationsregler, som ere nogenlunde fyldestgørende, vil man opfordre Indenrigsministeren til atter at tage Sagen under Overvejelse. Disse to Betingelser ere komne til Stede, dette er tilstrækkelig oplyst i Motiverne, og den ærede Indenrigsminister har naturligvis været fuldt berettiget til paany at fremkomme med denne Sag, og det saa meget mere, som Folketinget har vist, at det ikke lægger ringe Vægt derpaa, ogsaa i